

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ПОЧАВ НАРАДИ

Головний Уряд Українського Народного Союзу розпочав у четвер, 7-го листопада ч.р., свої Звичайні річні наради на своїй оселі Союзівці. Наради, в яких візьмуть участь також почесні члени Головного Уряду, проходять тут до неділі включно. На фото згорі Головний Уряд і його почесні члени.

Стаття Ю. Лужкова мало турбує Україну

Київ. — Міністер закордонних справ Геннадій Удовенко, реагуючи на статтю посадинок Москви, в якій той закликає Росію взяти контроль над Севастополем, сказав, що публікація не хвилює Україну, натомість Київ більше стурбований поведінкою Державної думи Росії, яка продовжує напружувати напруження у цьому питанні.

«С. багатого антиукраїнських статей, але ми не дамо емоцій брати гору», — заявив Г. Удовенко. — «І Російська Федерація дотримується такої дипломатії. Але кожна країна при цьому послуговується своїми інтересами».

Як відомо, Юрій Лужков в своїй статті в газеті «Ізвестія» з 3-го листопада написав, що Україна не має юридичних прав на Севастополь. За його словами, теперішні становище Росії з цього питання не відповідає «міжнародним законам та історичній дійсності». Посадник Москви вважає, що в майбутньому договорі між Україною і Росією Севастополь

повинен зникнути як частина Російської Федерації і головна база російської Чорноморської флотії, бо місто «дослідно просякнуте кров'ю росіян». Він мав на увазі боє за місто в минулому столітті і під час Другої світової війни.

Г. Удовенко заявив, що Україна готова «до відповідалої реакції і відповідних дій» на подібні публікації, але головне тепер розвиток українсько-російських відносин і розв'язання проблем поділу ЧФ.

Як відомо, Державна дума заборонила минулого місяця дальший поділ флотії. І хоч рішення її не має юридичної сили, це внесло в переговорний процес між двома країнами нову дозу напруження.

Однак, за словами міністра, переговори відбуваються активно, незважаючи на антиукраїнські заяви. «Як б ми рішення не ухвалили, ми не будемо задоволені певні сили, але ми маємо довести переговорний процес до завершення», — сказав Г. Удовенко.

УРП вимагає завершення будівництва терміналу

Одеса. — Обласний відділ Української Республіканської Партії вимагає негайного вирішення питання про продовження будівництва одеського нафтового терміналу.

«Одеський нафтовий термінал — лакумозний лапірше, на якому перевертаються, чи є в Україні український Уряд. Президент і справді українська Верховна Рада, які мали б діяти про національні інтереси України», — сказав в інтерв'ю УНІАР голова одеської УРП Юрій Чорний.

На пілота її благословило провидіння, а стати ним допомогла сила волі

Джерзі Сіті, Н. Дж. (С. МIRONOК) — Паски безпеки розстебнулися і вона, 17-літня спортсменка-пілот, вислизнувши зі сидіння, головою відкрила «ліхтар» — сферичну пластикovu накривку кабіни літака. Від перевантаження кров відлипла від мозку і в очі потемніло. Нічого не бачучи, але не випускаючи з рук вавелю керування, вона встигла зачепитися ногами за дошку з приладдями. У свідомості, що швидко тьмарилася, пролетіла думка про те, що не можна на різко повернути вавіль, бо перевантаження сягнуть смертельного рівня і літак, втрапивши багато висоти, може розбитися. Йй невідомо було, як ви-

Л. Петраш в редакції «Свободи» під час інтерв'ю

соко над злімає вона перебуває. Зміряючи ногами під дошкою з приладдями, почала підсвідомо, дуже поволі, хилити вавіль на себе. Дали нічого

Б. КЛІНТОН ПЕРЕОБРАНЕНИЙ НА ДРУГУ КАДЕНЦІЮ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У вівторок, 5-го листопада, Білліам Джефферсон Клінтон був переобраний президентом ЗСА на другу каденцію. За останній рік передвиборчої кампанії він зумів оборонити свій політичний статус і вийти переможцем. Перемога Б. Клінтона була значною, коли взяти до уваги голоси Виборчої колегії, де він здобув потрібних 270 голосів відпори швидким темпом, а також і в загальному голосуванні був обраний майже переважно.

Коротко перед 11:30 вечора Роберт Дол поградулював президентів Б. Клінтона з перемогою та побажав успіхів, зазначаючи при тому, що він був його суперником, але ніколи його ворогом. Дякуючи своїм помічникам і в першу чергу виборцям, він з гумором

підкреслив, «Завтра вперше в житті, я не матиму що робити». Все ж таки його політична кар'єра була значною впродовж понад 40 років і його вклад у державне будівництво ЗСА значним. Б. Клінтон «продав» себе виборцям своєю молодечою енергійністю та вмінням використати республіканські політичні програми, почавши від реформ пільгової допомоги потребуючим і боротьби зі злочинністю до збалансування державного бюджету включно. Крім того він мав сильну і добре організовану виборчу кампанію та впливовий фактор відносно стабільної економіки країни для того, щоб переконали виборців, що під його керівництвом країна прагне правильним шляхом. Все ж таки перемога Б. Клінтона і демократів

Вбивство Є. Щербаня вказує на криміналізацію влади

Київ. — Убивство депутата Верховної Ради і промислового магната Євгена Щербаня з новою силою відновило в Україні розмови про злиття державних установ з кримінальним світом. «Ланцюг нерозкритих злочинів проти відомих державних діячів та політичних діячів, великих господарських керівників, бізнесменів, підприємців нашоюхує на думку, що

справжнє влада в державі поступово переходить до криміналітету, якщо навіть замах на життя вищої урядової особи країни — прем'єр-міністра Павла Лазаренка на сьогодні не розкритий», — заявила 4-го листопада депутатська фракція «Соціально-ринковий вибір», до якої належав Є. Щербань.

(Закінчення на стор. 4)

Освітня виступають за національно-патріотичне виховання

Рівне (Р. Р.). — Тут відбулася конференція Рівненської обласної організації Товариства «Прогресит». Учасники конференції зосередили увагу на необхідності посилення національно-патріотичного виховання та утвердженні державної мови.

У зверненні до Президента України Леоніда Кучми освітяни поставили

Відбулися наради СФУЖО

Торонто (СФУЖО). — В дніх 25-27-го жовтня тут відбулися річні наради СФУЖО. Участь взяли 34 делегати зі 43-ма голосами з Канади, Америки, Швейцарії, Польщі та Великої Британії.

Крім обговорення звітів і планів праці на майбутнє, окрему сесію присвячено 50-річчю Акції «Вісло», про що розповідає голова Союзу Українок Польщі Катерина Сирощак, яка маленького дитинного переживала виселення.

Гостя з України, голова Суспільної Служби в Україні Надія Самуляк, розповідала про працю проблеми Суспільної Служби в Україні та співпрацю з діаспорою.

Головну доповідь для чисельно зібраної ширшої громади виголосила д-р Ніна Строчак-Караваєва. Вона говорила про жінок політ'язнів, жінок переслідуваних в Україні за часів комуністичного режиму. Закликала віддати комуністичний режим під суд.

Заступниця голови СФУЖО на Європу Зоя Ніжнаниківська передала свою функцію після статуту на наступні два роки голові СУП Катерині Сирощак.

На річних нарадах проголошено дату VII Конгресу СФУЖО, який відбудеться від 22-го до 27-го жовтня 1997 в Торонто.

(Закінчення на стор. 4)

Президент Б. Клінтон з дружиною Гіллари і дочкою Челсі у передвиборчому салоні.

не була на стільки значущою, щоб здобути перевагу в Сенаті і Палаті

Репрезентантів, де республіканці таки залишилися панамі ситуації.

В Україні

(3 інформацій УНІАР)

МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

СУМІ. — Тут відбувся міжнародний фестиваль організації музики на творби Баха. Він пройшов під назвою «Бах-фест» і його організатором виступила сумська асоціація «Органум». На цьогорічному конкурсі культурних проєктів міжнародного фонду «Відродження» сумський «Бах-фест» визнано кращим. Крім організації музики, «Органум» проводить також інші фестивалі. Фестиваль «Органум» занесено у міжнародні каталоги «Музичний реєстр 1995-96» та «Музична Америка-96».

НЕТРАДИЦІЙНІ АСПЕКТИ БЕЗПЕКИ

ЧЕРНІВЦІ. — Тут відбувся міжнародний семінар «Прикордонні райони на післявоєнському просторі: нетрадиційні аспекти безпеки». Семінар організовано міжнародним фондом Джана і Катрін Мек Артурі. Фондом громадських ініціатив ЗСА та Державним комітетом у справах національності і міграції України. Участь взяли науковці України, Росії, Узбекистану, Казахстану, Молдови, ЗСА та інших країн. Представники національних інститутів стратегічних досліджень, інститутів міжнародних відносин країн розглянули соціально-економічні, етнічні, релігійні, культурні аспекти безпеки прикордонних регіонів, ролі органів місцевого самоврядування та органів безпеки у справі попередження міжнародних конфліктів. У Чернівцях передбачається спорудження дослідного центру, який займатиметься етнічними проблемами мурман і молодва Буковини.

БРИТАНЦІ ХОЧУТЬ СТАЖУВАТИ УКРАЇНСЬКИХ МЕНАДЖЕРІВ

КИЇВ. — Британська програма торговельно-промислового стажування запропонує досвідченим менеджерам, які працюють на українських підприємствах, підвищити впродовж 3-4 тижнів свою кваліфікацію на британських фірмах. Українським громадянам запропонує 20 стипендій на термін навчання від трьох до 20 місяців, включно з вартістю навчання, проживання та подорожі до Великої Британії. Стипендії надаються в галузях пов'язаних з політичними, економічними та соціальним розвитком України, таких як міжнародне право, міжнародні відносини, засоби масової інформації, економічна політика та реформи, політика, державне управління, соціальна політика та охорона законності й правопорядку.

ВІСІМ ОСІБ ЗАГІНУЛИ ВІД ВИБУХУ ГАЗУ

МЕЛІТОПОЛІ, Запорізька обл. — 5-го листопада в наслідок вибуху газу в помешканні дев'ятиповерхової будівки загинули вісім осіб, повідомили засоби масової інформації, покладаючись на Міністерство Внутрішніх Справ. Згідно з інформацією, четверо загинуло на місці вибуху, а інші четверо померли в лікарні.

КОМІТЕТ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ НЕ ВОДІДІЄ ФАКТАМИ ПРО КОРУПЦІЮ

ЧЕРНІВЦІ. — Голова Комітету боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президенті України Олег Литвак під час відвідин міста заявив, що комітет «не володіє жодною інформацією про факти корупції у вищих ешелонах державної влади України». Водночас він сказав, що виконання президентських указів і програм боротьби зі злочинністю — під загрозою зриву через недосконалу законодавчу базу, яка не дозволяє здійснювати правий нагляд за діяльністю суб'єктів підприємницької діяльності та державних службовців. О. Литвак відкинув звинувачення голови парламентарної комісії боротьби зі злочинністю Гри-

Товарообіг між Україною і Грузією зростає

Тбілісі. — Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко 4-го листопада, під час своєї візиту до Грузії, передав, що наступного року економічні відносини між двома країнами значно покращаться.

«Ми впевнені, що наступного року буде значно збільшено товарообіг, поглиблено економічні відносини. Заради цього ми й приїхали до Грузії», — сказав він на зустрічі з грузинськими урядовцями.

За його словами, вже тепер спостерігається тенденція до зростання товарообігу між Україною і

Грузією. За дев'ять місяців цього року об'єм торгівлі зріс у вісім разів, що за словами українського прем'єра, є лише «початком великої роботи». Для ще більшого збільшення двосторонніх зв'язків потрібно допрацювати матеріали і підписати додаткові договори.

Державний міністр Грузії Николо Сухошвілі заявив, що візиту П. Лазаренка відкриває нову фазу для розвитку двостороннього співробітництва. Він назвав Україну і Грузію стратегічними

(Закінчення на стор. 4)

ВИМАГАЙ БЕЗКОШТОВНОГО ПРОЇЗДУ ПОТОГМ

ЛЬВІВЩИНА. — 4-го листопада неподалік станції Суховаля в Городоцькому районі біля 250 місцевих жителів блокували рух поїздів, домагаючись скасування оплати за проїзд в електропоїздах приміського сполучення і формування потягів з більшою кількістю вагонів, повідомила УНІАР. Свої вимоги люди висунули у зв'язку з тим, що їм уже кілька місяців не виплачують зарплатню платню. Учасники блокування розійшлися після того, як з ними провели переговори працівники залізничної міліції. Було затримано рух восьми поїздів.

ГОТУЮТЬСЯ ДО «ЧЕРВОНОЇ РУТИ—97»

ХАРКІВ. — Тут розпочато підготовку до проведення Всеукраїнського фестивалю сучасної української пісні та музики. «Червона рута—97», який відбудеться в Харкові від 26-го квітня до 11-го травня наступного року. Дирекція і засновники фестивалю вже тепер ведуть інтенсивну працю щодо виявлення й залучення до елімінаційних конкурсів молодих талантів, а також випробовують плян проведення фестивалю на естрадних і концертних майданчиках міста. За задумом організаторів, харківська «Червона рута» має стати найважливішим явищем у розвитку національної сучасної музики за останні роки.

ЗАВЕРШИВСЯ ЯРМАРОК «ОСІНЬ—96»

ХАРКІВ. — Закінчив свої торги один з найпрестижніших словбських ярмарків «Осінь—96», що майже місяць проходив у міському Паладі Спорту, повідомила 5-го листопада УНІАР. Понад 400 фірм та організацій з усіх країн України, Чехії, Польщі, Словенії, Росії, Румунії, Англії та ЗСА брали в ньому участь. На думку організаторів, основним досягненням ярмарку стало підписання 500 протоколів про взаємні наміри, десятки договорів про відкриття регіональних представництв фірм, створення спільних підприємств і виробництв, договорів про купівлю-продаж, поставку продукції, сировини та комплектуючих частин.

В АМЕРИЦІ

ІНДОНЕЗЬКИЙ БІЛЬЙОНЕР Джеймс Ріяді був частим відвідувачем Білого Дому, президента Білла Клінтона та інших урядових чиновників на відповідальних становищах з якими обговорювали справи торговельно-політичної ЗСА щодо країн Азії. Після кількох неперечених тактичних зліт згаданим більйонером, пресовий секретар Білого Дому Майкл Мек-Кіппі сказав, що Д. Ріяді за останніх чотири роки відвідав Білий Дім майже 20 разів, але в більшості були відвідини товаришського характеру на котрих говорив часом з Президентом про існуючі політичні проблеми та шукав можливостей для призначення американив азіського походження на відповідальні становища.

У СВІТІ

В УКРАЇНУ МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 4-го листопада, на відвідині прибув престолонаслідник англійського короля Едісваста принц Вільям Чарльз. У Бориспільському аеропорту його зустрічали міністр закордонних справ Геннадій Удовенко, голова Адміністрації президента Дмитро Табачник та інші офіційні особи. Згідно з програмою, гість зустріне з Президентом України Леонідом Кучмою, покладе венок під пам'ятником невідомому воїну, відвідає Новообласний будинок інвалідів, Києво-Могилянську Академію, огляне Софійський собор. Крім того він також відвідає Крим. Відвідині принца Чарльза в Україні триватимуть до середи, 6-го листопада.

СВОБОДА
UKRAINSKYI SHODENNIK

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486; U.N.A.: (201) 451-2200

Sayuzivka USA Estate: 216 Floodmore Rd., Kershokan, NJ 12446
(914) 626-5641; Fax: (914) 626-0180, e-mail: unastat@travels.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНАОу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00.
Чеки і "money orders" можна надіслати на "Свободу".

Головний редактор: Зенон Симик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Відповідальність перед тими, що будували

Якось тихо і без ніяких святкувань проходить тут одна знаменна річниця, а це 50 років від нашого, "великого і славного", коли багато осіб із третьої хвилі еміграції почали прибувати на землю Вашингтона. Цікаве, що про цю річницю і тишу довкола неї пригадав один із молодших українських редакторів. Це правда, що ми прибували 50-ту річницю відзначити і при тім нагоді приймали одним, "незлим тихим словом" згадати тих осіб, що з таким завзяттям і з такою посвятою працювали від першої хвилини приїзду для того, щоб дати і собі, і дітям та внукам тверді і здорові підвалини для життя. А такими підвалинами була завжди в українській ментальності власна хата, в якій можна б почувати свободію і вітати українських друзів.

Це не хочемо мусіти бути такі власна хата, в розумінні родинного дому, але також українська громадська хата, українська церква, український народний чи парасильний дім.

І таким шляхом ішла також раніше будова тривкого українського життя в ЗСА. Для наших попередників — заробіткової еміграції з Галичини, було самозрозумілим, що поруч із власним дорічком українська громада потребує власного спільного майна і обов'язком усіх є до того приложити свою працю і свої важко зароблені долари. Отже, спільно ми раділи кожним вже існуючим кланетком української власності, а відтак спільно будували даліші домівки, де процвітало українське життя.

Скільки йшло постолю тут у ХХ столітті, скільки за пістоліття нашого тут перебування — годі точно обрахувати. Але ми раділи кожним новим домом, кожним новим збудованим, на якому можна було поставити печатку, що це таки українська власність, українське майно.

Росли церкви, народні доми, доми — власність поодиноких організацій, доми-кредитки, доми культури — чи можна їх усіх тут перелічити? І купували або українські меченати, або, збудовані жертвами і працею грошем, наші організації. Але завжди були ті символічні "будівничі", що про це старалися, думали, шукали за відповідним об'єктом і глибоко вірили, що нам тут потрібні осередки українського громадського і культурного життя.

Саме американський шоденник "Нью Йорк Таймс" із датою листопада пригадав нам одного із таких "будівничих", якому ми всі завдячуємо власність дому-замку в Нью Йорку, що став вже історичним пропам'ятним будинком, який ми знаємо як Український Інститут Америки. Тим, що рішав допомогти в купівлі ІА, був український емігрант третьої хвилі, Володимир Друс, якому почастило, завдяки винаходу однієї шрубки для літаків. І саме йому завдячуємо те, що замок в найбільше репрезентативному місці Нью Йорку, на розі 5-ої авеню і 79-ої вулиці, став українським домом. Сьогодні, після сорока років, він потребує відновлення і постійних великих фондів на його утримання, як це подає "НІТ" за словами президента ІА Володимира Баранецького. Тому американський журналіст, і ми всі застановляємося, чи зуміє українська громада Нью Йорку втримати цей вишуканий дім і як довго? І чи є тепер багато зацікавлених тим, щоб він залишився в українських руках?

На жаль, така доля стоїть не лише перед славним домом на 5-ій авеню. Знаємо, що Український Народний Союз хоче продавати свій будинок в Джерсі Сіті, відомо, що на продаж виставлена оселя УБС, реєструємо, що продаються церковні посілости, а деякі народні доми стоять пустою і чекають на купця. Чи мусить так бути? Чи не палення нам обличчя перед тими, що вложили стільки трудов, гроша і почуття приналежності до української громади, перед тими "будівничими", яких ми тепер так габно зраджуємо, допускаячи до втрати того, що вони з таким зусиллям здобули — не для себе, а для української спільноти? Більшість із тих будівничих вже відійшли у вічність, а ті, що тепер з так легким серцем продають давні надбання, не можуть побачити їхнього жалю, але хто має це почуття відповідальності, мусить застановитися над долею наших спільних надбань і за всяку ціну старатися їх втримати, допомогти їх привести до порядку і не забувати ніколи, що вони поклали руками і серцем наших батьків.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання була в шоденнику поміщена бібліографічна нотація, вістки й огляди, повинні прислати до редакції "Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна надіслати, та її ціну.

ДО ПРОБЛЕМ ЗАХИСТУ СУВЕРЕННОСТІ УКРАЇНИ

Виходить, росіяни навіть у думці не мають, щоб погодитися зі зменшенням своєї політичної, військової і економічної потужності, спричиненої розпадом СРСР. Вони пробують втримати при собі колишні союзи і ресурси публіки за допомогою погрозу, шантажу, обіцянок (у випадку Білорусі і Казахстану ті способи не залишилися без успіху). Вони вперто вважають колишню територію СРСР своєю виключною сферою впливу і пробують не дозволити іншим державам, зокрема Америці, висловлюватися з приводу "внутрішніх" справ Співдружності Незалежних Держав.

Всі ті ж амбіції

Ті імперські амбіції можна дуже виразно зрозуміти у відносинах між Україною і Росією. Приміром, недавно посадили Москві Юрій Лужков знову повторив думку переважної більшості росіян, що Севастополь завжди був, є і буде російським містом. В дійсності Катерина II анексувала Крим шойно в 1783 році і в 1785 році розбудувала в Севастополі воєнну флоту. Разом з тим її коханець (а вона мала й понад двадцять) князь Потьомкін почав активно переселяти в Крим росіян. Оглядає навіть перед Першою світовою війною вони там все це становили меншість. Ситуація змінилася шойно за сталінського режиму, після депортації татар в 1946 році.

Як бачимо, росіяни робили в Криму приблизно те саме, що вони значно скоріше застосовували в Україні, і тому, на основі логіки Лужкова, аргумент про те, що Київ — це російське місто, є багато сильніший, ніж аргумент щодо Севастополя. І переконаний, що Лужков так і думає, тільки дотепер він не мав ще нагоди оповідати відповідну публічну декларацію на ту тему.

Зрештою, такою декларacją є рішення Державної ради Росії, прийнятого в грудні 1995 року, в якому Росія визнає, що Крим належить Україні.

Нема належної реакції на російську політику

Реагуючи на брутальні погрози росіян, урядові особи України покликаються на передачу Криму Україні в 1954 році, на першогрудневий референдум 1991 року і на договори з Росією про недоторканість кордонів України. Це все дуже добре, проте ті формальні акти слід доповнити державними історичними і геополітичними аргументами.

На основі принципу "чому вони можуть, а ми ні", офіційні особи України могли б ввадати до того самого, на що дозволяють собі офіційні особи Росії. Наприклад, українці могли б без перестанку повторювати цілком раціональні твердження, що росіянам на Чорному морі сильної флотилії не потрібно, що їм було б багато вигідніше мати свою флотилію у Новоросійській затоці, ніж у Севастополі, та що історичні та геополітичні аргументи відносно Криму є по стороні України, а не Росії.

Якби публічна опінія в Україні належним чином зреагувала на антиукраїнство урядових людей Росії, тоді можна було б припустити, що українська пропаганда мала б вплив на публічну опінія в Росії, і на Заході. Засоби масової інформації в Україні ті проблеми дебатує, та на це ні в Росії, ні на Заході ніхто особливої уваги не звертає. Усе це виглядало б цілком інакше, коли б на ті теми заговорили і Верховна Рада, і Президент, і члени Уряду.

Публічна опінія Заходу є так дуже важливою для запевнення суверенності України. Уряди різних країн обіцяють українці підтримувати її суверенність, та під сучасну пору ніяка держава, ні НАТО в цілому, не є готові формально гарантувати недоторканість кордонів України. А проблема дійсно пекуча. Уявляючи собі дозвіл правопорушнику ситуацію, коли замість Єльцина в Кремлі сидів Лебедь чи Лужков. В такому випадку відносини між Україною і Росією змінилися б радикально, і хто знає, чим це все скінчилося б.

Найкращий союзник — Польща

В такій ситуації варто б Урядові України пробувати знайти союзників (як хоч одного союзника), які приймали б на його дію серйозний спосіб дати до зрозуміння, що на випадок конфлікту з Росією вони б України допомогли. Без сумніву, найкращим кандидатом на такого союзника є Польща.

Теоретично, тісний союз з Польщею був би для України дуже корисним.

Він був би корисним і для Польщі. Ті дві країни з населенням біля 90 мільйонів — це вже не жарти. До того, союз мав би відразу підтримку цілого ряду країн. Супроти такого союзу Росія мусіла б два рази подумати, перш ніж наважилася б шантажувати одних чи других. Та, на жаль, справи ті такі прості не є. Польща нездовго стане членом НАТО і багато поляків напевно приїде до переконання, що для втримання безпеки країни й України не вистачить.

Та з іншого боку, членство в НАТО не все є певною гарантією. Подивіться, як недовго Західна Європа пробувала завести порядок в колишній Югославії. І тому Україні варто енергійно працювати в напрямі створення тісних приятельських стосунків з Польщею.

Для того не потрібно підписувати жодних формальних зобов'язуючих оборонний договір. Зрештою, такого договору Польща тепер ще й не підписала б. Та було б досить, коли б українці і поляки стали приятелями і вважали б своїм моральним обов'язком одні другим в біді допомагати.

Малоросійство — ось що гальмує поступ

Очевидно, не було б нічого злого, коли б Україна не соромилася виявляти ініціативу для здійснення різних заходів в тому напрямі. До заходів тих належали б пожевлення економічної співпраці, спільна економічна політика в деяких ділянках, пожевлення культурних зв'язків, а тоді, може, навіть і співпраця між збройними силами обох країн.

На жаль, здійснити таку політику в Україні не легко. Надто багато людей і в Уряді, і в Верховній Раді не знають собі справи з того, наскільки небезпечною для України є політика теперішньої Росії.

Крадіж душі

У 199-му числі "Свободи" (з 18-го жовтня 1996 року), у редакційній статті "Яка доля папського престолу" написано ось так:

"В останній день перед відходом до лікарні Папа Іван Павло II проводив церемонію бєатифікації на шляху до іменування святого 13 поляків, яких замордували російські воїни в 1874 році за те, що вони виявилися за Римом".

Це неправдива інформація, яку треба кінцево спростувати. Ці мученики — це українці греко-католики, діти нашої відомої української Холмицької усади. Вже самі призивають — так, як Левонук, Андрічук, Бойко, Ванричук, Василук та інші — переконливо свідчать про їхню українську (чи тоді ще польську) національність, а ніяк польську. Намагання Ватикану через мильні і неспівісні інформації, подані до преси, зробити з цих мучеників поляків — це ніщо інше, тільки крадіж душі.

Свєген Іванків

Чикаго, ІЛ.

„Пані з України“

Пише вам одна з „пань з України“. Вашу газету читаю вже пів року, тобто так довго, як довго я в Америці. Вона дала мені тим, що несе інформацію різною мовою, тим самим служила надійним другом в години важкої ностальгії та туги за Україною. Пишу вам тому, що, прочитавши вашу газету з 28-го вересня, моє серце відчувалося на статтю „Про пань з України“, віршом, якого ніжче я вам напишу. Якшо ваша ласка, то прошу його надрукувати. А в дарунок мені прислати де число газети і мій вірш, бо не всі номери до мене доходить.

Маруся Журба

Сан Франциско, КЛ.

Ох, „пані з України“,
Важко додому маси ти,
Рабинів ти стала за режиму
Й в Новому світі нею є.

Твій вірш ніколи ніколи не оцифруй
І не забне свій стан душі,
Не зрозуміє материнства боли,
Аж поки не відчуже на собі.

Нуждно гнати ти по світі,
Мов перелітні птахи,
В чужому краї ти осіла,
Щоб кращою броби чекати.

Опустіло й стужилося без тебе
Твоє родинне єзидо,
Достаток й долар не замінить
Твоєю ніжністю й материнське тепло.

Рідна матінко, Вкраїно,
Швидше рани ти лікуй свої,
Хай додому йдуть „пані з України“
І будуть вірними на своїй землі.

І вже ніколи українська жінка
Не буде в рабство не підє.
За Божим заповітом житиме Вкраїна
Й основою життя родинного буде.

Чи хочу я це їхати в Україну?

Довгі роки, сповнені тугу за рідною землею, приїхавши нам чекати, щоб можна було поїхати в Україну, побачити рідні села, міста і стрітніти з рідними. Цього року з особливою радістю я вибралася в Україну, бо це п'ята річниця незалежності. Жаль тільки, що не було прямого літака „Авіалінії України“ до Івано-Франківського, куди я лєтєв минулими роками, бо там лєтовіще гарне, більш змєрєнізване, люди дуже привітні, хоча ділові, і обслуга на лєтовіщі помічана, особливо старшим людям.

Мусів я лєтєти через Львів і там, у Львові, в якому я колись жила, зустріла мене неспривна митниця. Треба було мити і сильним, щоб подолати вишукання і витягнення своїх валізок, а я, на жаль, вже таким не є. Знесилений, став я в черзі до одного з митників і поважно поспував, понад дві години, хоч був п'ятим у черзі. Майже всі валізки відчинили і за чимось шукали. Я був злий на себе, що везу дві валізки, але як їхати без них? З великим трудом я знайшовся за дверима митниці.

В поворотній дорозі віз я одну валізку у другій, зі своїми особистими речами, бо не хотів жодних дарунків. Знав, що ніхто мене неспривна митниця у Львові. Перейшла валізку через пересвітлення і я шось не сподобався митникові. Треба віднести валізку, а я не маю сил і підняти. Шепнув мені якийсь чоловік: „Дайте хабаря“. Хоча як ми зі Заходу не прикинули до того, витягнув пару доларів — і вже все в порядку, можна брати валізку до другої кімнати. Надиво, в другій кімнаті знову пересвітлюють валізку і знову, вже іншою митником, заохотило її відкрити. Ага, думаю, певно дав замало в першій кімнаті. Додав пару доларів — справді помогло! Тоді пригадалося мені, як я їхав через Львів ще в 1992 році, і митник голосно казав: „Тут мені дві пакки сингарет“. Подумав, що синє, люди дуже привітні, хоча ділові, і обслуга на лєтовіщі помічана, особливо старшим людям.

Мусів я лєтєти через Львів і там, у Львові, в якому я колись жила, зустріла мене неспривна митниця. Треба було мити і сильним, щоб подолати вишукання і витягнення своїх валізок, а я, на жаль, вже таким не є. Знесилений, став я в черзі до одного з митників і поважно поспував, понад дві години, хоч був п'ятим у черзі. Майже всі валізки відчинили і за чимось шукали. Я був злий на себе, що везу дві валізки, але як їхати без них? З великим трудом я знайшовся за дверима митниці.

В поворотній дорозі віз я одну валізку у другій, зі своїми особистими речами, бо не хотів жодних дарунків. Знав, що ніхто мене неспривна митниця у Львові. Перейшла валізку через пересвітлення і я шось не сподобався митникові. Треба віднести валізку, а я не маю сил і підняти. Шепнув мені якийсь чоловік: „Дайте хабаря“. Хоча як ми зі Заходу не прикинули до того, витягнув пару доларів — і вже все в порядку, можна брати валізку до другої кімнати. Надиво, в другій кімнаті знову пересвітлюють валізку і знову, вже іншою митником, заохотило її відкрити. Ага, думаю, певно дав замало в першій кімнаті. Додав пару доларів — справді помогло! Тоді пригадалося мені, як я їхав через Львів ще в 1992 році, і митник голосно казав: „Тут мені дві пакки сингарет“. Подумав, що синє, люди дуже привітні, хоча ділові, і обслуга на лєтовіщі помічана, особливо старшим людям.

Мусів я лєтєти через Львів і там, у Львові, в якому я колись жила, зустріла мене неспривна митниця. Треба було мити і сильним, щоб подолати вишукання і витягнення своїх валізок, а я, на жаль, вже таким не є. Знесилений, став я в черзі до одного з митників і поважно поспував, понад дві години, хоч був п'ятим у черзі. Майже всі валізки відчинили і за чимось шукали. Я був злий на себе, що везу дві валізки, але як їхати без них? З великим трудом я знайшовся за дверима митниці.

В поворотній дорозі віз я одну валізку у другій, зі своїми особистими речами, бо не хотів жодних дарунків. Знав, що ніхто мене неспривна митниця у Львові. Перейшла валізку через пересвітлення і я шось не сподобався митникові. Треба віднести валізку, а я не маю сил і підняти. Шепнув мені якийсь чоловік: „Дайте хабаря“. Хоча як ми зі Заходу не прикинули до того, витягнув пару доларів — і вже все в порядку, можна брати валізку до другої кімнати. Надиво, в другій кімнаті знову пересвітлюють валізку і знову, вже іншою митником, заохотило її відкрити. Ага, думаю, певно дав замало в першій кімнаті. Додав пару доларів — справді помогло! Тоді пригадалося мені, як я їхав через Львів ще в 1992 році, і митник голосно казав: „Тут мені дві пакки сингарет“. Подумав, що синє, люди дуже привітні, хоча ділові, і обслуга на лєтовіщі помічана, особливо старшим людям.

Криза роки — на рейки ринку

(Львівській залізниці — 135 років)

Ставши незалежною державою, Україна не мала жодного підприємства, яке випускало б електроенергію, пасажирські вагони та приміські поїзди, без яких нам не обійтися. На мою думку, проблему можна було б швидше вирішити, кооперуючись із закордонними партнерами. Однак в бюджеті України на 1996 рік не знайшлося жодного ралка про виділення грошей для розвитку залізничного транспорту. А без них неможливо наше існування. Навіть в Америці, з її великими можливостями, урядові довелося в 1971 році створити Національну залізничну пасажирську корпорацію Амтрек, яка утримується за рахунок податків. Чому? А тому, що ці перевезення є нерентабельними.

— Дійсно, залізничникам зараз живеться стужно. До космічних висот піднялися ціни, зокрема на паливо та електроенергію, а тим часом транспорт є одним з основних споживачів енергії. Як же нам дається виходити з цієї скрути?

— Наші інженери розробили науково обґрунтовані програми економії палива — енергетичних ресурсів. Всупереч багатьом скептикам, які не вірили в ефективність цих планів, все ж вдалося досягти непоганих наслідків. В минулому році, наприклад, збережено понад 2,000 тонн дизельного палива, що дозволило протягом п'яти днів здійснювати перевезення вантажів і пасажирів. До цього треба додати, що витрати електроенергії зменшено на 3,8 млн. кіловатгодина.

— Чому ж при такій економічній скруті залізничники везуться за електрифікацію нових колій?

— Поперше, важке становище склалося з придбанням дизельного палива, олії, а між тим магістралі шоденно, навіть в умовах зниження обсягів перевезень, втрачає до 400 тонн дизпалива. А до того, як вже вказав, вартість його постійно зростає.

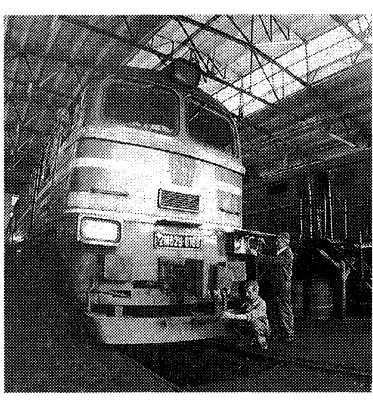
Потім, електрифікація вигідна не лише з точки зору економічної, але й екологічної. Рух поїздів на електризаті дешевий від тепловозної в 1,3 рази. Крім того, тепловози забруднюють повітря, викидають протягом року понад 8,000 тонн сажи, створюють у засушливий період небезпечку пожежі, адже поїзди курсують поблизу лісопосад, поруч з житловими будинками.

В 1991 році розпочато електрифікацію нової ділянки головної лінії Красне — Підволочиське. Це 142 кілометри колій. Вже діє лінія від Красного до Золочева, а в цьому році плануються довести її до Тернополя.

— Львівська магістраль називають соломиною західних воріток незалежної України до Східної Європи і близького зарубіжжя. І це відповідає дійсності, адже вона межує із залізницями Польщі, Словаччини, Малярщини, Румунії, Молдавії та Білорусі. У зв'язку з чим цікаво було б знати, які нині обсяги експорто-імпорторних перевезень?

— У 1995 році в порівнянні з попереднім роком експортні перевезення в Польщу зросли на 16,2, в Словаччину — на 8,5, а в Румунію — на 19,5 відсотка.

Високий рівень та професіоналізм у ділових стосунках залізничні із закордонними партнерами визнала авторитетна європейська інституція. І Van Imagen Arte S. A., відзначивши магістраль дипломом та престижною нагородою „Золота Зірка Європи“.

Перей черговим рейсом. Львівське магістральне депо Львів-Заліз.

— Львівська магістраль називають соломиною західних воріток незалежної України до Східної Європи і близького зарубіжжя. І це відповідає дійсності, адже вона межує із залізницями Польщі, Словаччини, Малярщини, Румунії, Молдавії та Білорусі. У зв'язку з чим цікаво було б знати, які нині обсяги експорто-імпорторних перевезень?

— У 1995 році в порівнянні з попереднім роком експортні перевезення в Польщу зросли на 16,2, в Словаччину — на 8,5, а в Румунію — на 19,5 відсотка.

Високий рівень та професіоналізм у ділових стосунках залізничні із закордонними партнерами визнала авторитетна європейська інституція. І Van Imagen Arte S. A., відзначивши магістраль дипломом та престижною нагородою „Золота Зірка Європи“.

(Закінчення буде)

Рочестер, Н. Я.

М. Р.

6-й Станиці УАВ 50 літ

Шостою жовтня в Нью-Йорку, Нью-Джерсі, відбулося урочисте відзначення ювілею Шостої станиці організації "Українські американські ветерани". У застийній залі гостей вітали командири станиці доктор Юліан Бемко і Джан Павлов.

Тимчасом почалася святкова вечеря, а після неї — урочиста частина. Капелан Шостої станиці Василь Цап вголосів інвокацію, усі заспівали славу ЗСА. Доктор Ю. Бемко представив гостей, серед яких були Націо-

альність зведена до ви-
прошування харитативної
допомоги для незалеж-
них колишніх воїнів Дру-
гої світової війни.

Своєю ініціативою поста-
ли перед нами українські
ветерани в Америці. Про-
голошення незалежності
України багатьох з них ви-

Ветерани 6-й Станиці на вантаженим контейнері і біля прапора.

Ветерани зі своїм прапором.

Багатьом ветеранам випала ділова зустріч напередодні свята: УАВ саме здійснює програму "Опіка над лікарями", тож 14 ветеранів Шостої станиці напередодні завантажували медичним обладнанням морський контейнер, адресований лікарні у місті Збараж на Тернопільщині. Впродовж чотирьох годин пакували шпитальні ліжка, спеціальні крісла, ліжборони, обладнання та ліки сам д-р Ю. Бемко, Джан Павлов, Михайло Фелірко, Володимир Болнар, Юліан Гельбиг, Василь Чуприга та інші ветерани. Це був уже 39-й контейнер, відправлений в Україну.

Серед присутніх на торжестві привітав урочисто "родивий чоловік" Михайло Гой, який з дитинства не має рук. Про його бід дізналися ветерани, запросили Михайла до Америки, збирали фонди для нього. Зараз Михайло має освіту, ростить трое дітей.

Багато ініціатив на користь України здійснює Григорій Бохонко. Шойно він сприяв навчанню на Волл-стріт семи кращих студентів зі Львова. Києва, Одеси, допоміг дістатися лікування у ЗСА см'ї Марії Бурак, дитячої — Олександра, Ульяна, Люба та Мар'яна — потребу-

вали лікарської опіки.

Усе це — трудний пере-
ходу на інші норми жи-
ття. Але вразнені комуніс-
тичними ідеологією керу-
ючих рядів ветеранських
організацій, особливо з
числа старших офіцерів
та осіб, що мають вищі
відзнаки колишнього СС-
СР, підбурюють старих
людей проти незалежної
України, кличуть їх на
зборища, на яких палпо-
жуть нову державу та її
Президента, виголосю-
ють прокляття на адресу
УПА. За такої орієнтації
чиною ветеранських ор-
ганізацій не можуть слу-
жити осередками вихо-
вання молоді на прикладі
батьків, їхня суспільна ді-

Відбулося воно 13-го
жовтня ц. р. в залі Укра-
їнського Дому "Дніпро", в
годині 3-й половини, з
відповідно підготовленою
програмою, яку зоргані-
зував Святоточний комітет,
складений з управ та члє-
нів місцевого ООД. Про-
грама проходила під егі-
дою Покрови-опікунки
України із наголошуваним
відзначенням: 5-річчя від-
новлення української дер-
жавності, яке шойно цьо-
го року завершилося при-
йняттям Конституції;
50-річчя зрештештвування
ООСУ в ЗСА; 55-річчя про-
голошення Акту 30-го
червня 1941 року; Свято
Покрови — Свято УПА;
10-річчя смерті св. п.
Ярослава Стешка — ви-
датного українського му-
жа цього століття, по-
трієного голови УДП,
АБН і ОУН.

Мотом святкування
стало читання з Біблії: —
"Пом'яни дні дрови і на-
вчуся з усіх діл твоїх". У
летучі-запрошенні гро-
мадян і місцевих органі-
зацій, роздавали кілька
тижнів раніше під церк-
вою, було: "Приходьте всі,
приходьте громадо, щоб
віддати належну пошану,
відсвятити пам'ять про
них, які в далішому й
ближньому минулому —
жертвою, в мільйонах —
своїми життями прокла-
дали шлях до відновлен-
ня Української Держав-
ності, скроплюючи його
рясом кров'ю і потом сво-
їм."

Програма свята була
попереджена ранком у
шкільній каплиці Пресвя-
тої Діви Марії, Богороди-
ці-Одигітрі, при 995 Фі-
лмор аве., — Богослуж-
ення в наміренні україн-
ського народу та Панахи-
дою за всіх відомих і невід-
омих лицарів, героїв і бор-
ців, які віддали своє най-
дорожче — життя на вів-
тар тепер незалежної
батьківщини. Богослуж-
ення відправив о. Ва-
силь Гриньків, а підчас
проповіді сказав теж про
Покрову і значення у свя-
тоточності серед усього
українського народу... На
Богослуженнях були про-
понується з праніями від
Союзу Українок — Відділ
49, ОЖ ООСУ, СУМА,
Плату.

Видимість святоточної
програми в "Дніпрі", що
мала бенкетову форму,
була відкрита головою
Святоточного комітету м-
р. Христиню Була-Мороз.
Вона в черзі із відкриттям
тієї святоточної програми
широкосердечно привітала
всіх присутніх у залі. У
вступному слові відзначи-
ла свято Покрови і підби-
рала до цьогогоричної свя-
тоточної програми відповідні
історичні річчя, а до пе-
реведення далі святоточної
програми попросила м-
р. Надю А. Ляківську. Ве-
дуча програмою спершу
попросила присутніх іша-
нувати пам'ять усіх по-
леглих за волю і незале-
жність України, а відтак
окремо попросила о. Васи-
ля Гриньківа — пароха цер-
кви Неустаноїчої Поміч
Пресвятої Діви Марії в
Лаканаві, Н. Й., провести
вступну молитву.

Після молитви сліду-
вала святоточна промова,
відчитана Юрієм Крупою.
У цьому святоточному сло-
ві задувалося про Свято
Пресвятої Богородиці —
Небесної Опікунки коза-
цької, українського війська і
всього побожного люду,
що сягає своїми витокми
в княжу добу, в нашу ве-
лику та героїчну історію,
в добу української дер-
жавності.

В новітніх часах до
святи Покровської тради-
ції, до Божої Матері За-
ступниці та Опікунки ук-
раїнської патріотичної по-
верує підчас Другої сві-
тової війни. Тоді героїчна
УПА на чолі з великим
сином нашої генерал-хо-
вуним Тарасом Чуприн-
ко-Романом Шухевичем,
за рішенням підпіль-
ного уряду УГВР прого-
лосила 14-го жовтня

Ню Йорк. — Тут у
суботу, 9-го листопада,
в Українському Інститу-
ті Америки від 6-го до
9-го год. вечора про-
ходиться відкриття ви-
ставки картин 11-ти су-
часних мистців з Укра-
їни. Виставку можна бу-
де відвідати щоденно
від 10-го до 17-го листо-
пада, крім понеділка,
від 2-го до 6-го год. ве-
чора, або за домовлен-
ням. Адреса: УІА: 2 схід
79-та вул. в Ню Йорку,
телефон для інформа-
ції (212) 288-8660.

Левко Хмельковський

У свято Покрови, УПА і незалежності України в Баффало

Святокувати шокроку Свято
УПА, Святому Української
Зброї, у День Празника —
Свято Покрови. Таке і-
сторичне рішення націо-
нальних провідників —
згуртованих біля ОУН, під
згуртовані Степана Бана-
ри тоді, коли Україну ра-
ли на шматки від хижаць-
кої тоталітарної дотуги: на-
цистська Німеччина та ко-
муністична Росія.

У загалі про УПА бу-
ло сказано, що вона не
поставала ані з порожнечі,
ані зі стихії, а ґрунтувалася
на історичних тради-
ціях Українського війська
і на довготривалій підго-
товці. У підваліні під будову
УПА ліг історичний період
проминувши Визволь-
них змагань, що залиши-
ли нащадкам слашудини
героїчних чинів: на Маві-
ці, Лисоні, під Крутами, у
Листопадовому зріві, у
Зимових походах, під Ба-
заром. На цій слашудині
виросла молодий націо-
налістичний Рух з без-
межною любов'ю до Бога
і України...

На такій головній ідеї
Божих і національних
прав було підкреслено,
що, передусім, власними
силами нації будеється і
утверджується держава;
що для її збереження по-
трібні сильні збройні фор-
ми: що український хри-
стіянський націоналізм
мусить бути основою
державної еліти, а його
визнання мусить кож-
ного бути готови до обо-
рони всіх прав нації та
дбати про волю, добробут
і справедливості для ук-
раїнців на всіх етнічних
землях батьківщини.

Про це писав багатов
п.ч. Ярослав Стешко.
Його одержимість, хри-
стіянсько-націоналістич-
ний стоїцизм було
яскраво представлено ци-
татами, сказаними ним елі
перед польським проку-
ром на Львівському про-
цесі у віні 24 років. "Я
визнаю, що Українська
Держава існує, існує мате-
ріально в серіях Україн-
ського Народу, не існує
психологічно, існує мате-
ріально, існує правно в
наших думках. Змислом
моєго цілого життя було, є
і буде Україна вільна, У-
країна соборна, Україна бе-
зплемогі, я вірю в неї
перемоги, я вірю так силь-
но, що можна за це вмер-
ти. З цього шляху мене не
зверне ніщо: ні тортури, ні
пекло тюрми, ані смерті".

Перепоховання праху о. Т. Кудрика

Нещодавно в Рогатині,
Івано-Франківщині, Укра-
їна, при величезному на-
пливі вірних Греко-Като-
лицької Церкви відбулося
перепоховання останків
о. Бози спочивного в Ульмі,
Німеччина, отця-пароха
Теодозія Кудрика.

В далекі вже 30-ті роки
о. Т. Кудрик був мудрим
та розважним настояте-
лем рогатинської церкви
Різдва Пресвятої Богороди-
ці, добрим учителем
для місцевих гімназистів.
Волею долі в тривожні
40-ві роки о. Теодозій
опинився за кордоном, де
й помер. І от через пів-
століття повернувся у
прасі своєму в рідний
край, щоб, згідно з волею
свого сина Олега, залиши-
ти там навічно.

УКРАЇНА: ПУТІВНИК
українською мовою
Київ: Сміолікс, 1993.
Ціна 27.75 дол.
включно з перекладом
Подано всі необхідні для
туриста інформації.
Замовляти:
SVOBODA BOOKSTORE
30 Main Street, Jersey
City, NJ 07302.
Мешканці штату Нью-Джерсі
підлягають 6% м. податку

На урочисте перепохо-
вання останків о. Теодо-
зії, крім величезної гро-
мади вірних, з'їхалися
от греко-католицьких хра-
мів Рогатинської церкви
Панахида над урною з прахом
о. Теодозія, встановленою в
церкві, де покійний ко-
лишній служив Боготв. Па-
стир, розпочав читав, отен-
дент Дмитро Бігун. Далі
через відправляли решта
учасників; заложенню й
урочисті співали церковні
хористи.

Після Панахиди урну
почесно пронесли навкол
храму Божого, і о. Дмит-
ро Бігун встановив її у
приготовану в стіні при
центральному вході до
церкви нішу, прикріпивши
на цьому місці мармурову
пам'ятку плиту.

Відтак до присутніх
звернувся заслужений
вчитель України, рогати-
нець М. Воробець, кот-
рий безпосередньо при-
чинився до цієї події. Зі
сподавання про о. Теодо-
зія, викалада гімназій ім. с.
Володимира Великого,
виступили колишні його
учні: настоятель храму
села Обельяни М. Цап та
нинішній директор гімна-
зії Б. Бандура.

Галина Верешко,
м. Рогатин.

У вимірах історичного а-
спекту — зміст тієї шити
визначав віду суть печаті,
що здійснювалася і здій-
снювалася у боротьбі з поне-
волювачами України.

Далі в рефераті ка-
зано, що протягом довгих
длительних велика ідея, за
яку змагалася українська
нація, історично пережила
козашків, гетьманської, в
Першій і Другій світових
війнах — знайшла своє за-
вершення в проголошенні
незалежної держави, 5-ту
річницю якої ми відзнача-
ємо цього року. Боло за-
дано й 50-річчя ООСУ,
яка безперестійно на
протязі 50 років, від са-
мих початків свого існу-
вання по сьогодні, вела й
веде діяльність у популя-
ризації ідей українського
революційного націоналі-
зму, узмістовлення суспі-
льного й політичного
українського життя в
Америці, пропагування й
організування асебичної
допомоги визвольним
процесам в Україні та про-
цесам національного і по-
літичного відродження
українського автохтонно-
го народу в незалежній
Українській державі.

Пройдений 50-річний шлях
праці ООСУ є доскона-
ло лекцією для прийдеш-
ніх нащадків.

В рефераті прозвучав
заклик: "Пам'ятаймо, що
йі перед українською на-
цією сміливою надалося
успішним особливе завдан-
ня усіма силами ширити і
змінювати священний
фронт змагу за змінення
і розбудову національ-
ної української, в змислі
Божому — демократичної
держави".

В черзі після святоточ-
ного слова слідувала мис-
тецька частина. Першим
виступив хор СУМА під
орудом м-р. Х. Була-Мо-
роз з піснями: "Лента за-
летіла... Гей, на гори, на
Мавіці", "У вишнево-
садовку". Далі виступили
танцювальний гурток Ю
СУМА з точкою "Гуцул-
ка" (інструктор Ляріса
Гриньків), хор ОЖ ООСУ
"Мрія" під орудою Наталі
Бабичук, з піснями: "По-
лтавський рушничок",
"У зеленіх луках", "Пові-
в вітер степовий", "Карпати
кличуть".

Перед обідом ведуча

програмою свята предста-
вила Президійальний стил:
Христия Була-Мороз, о. Ва-
силь Гриньків, о. Максим
Ковбасок (ЧСВВ), Богдан
Мороз, Михайло Юрків,
Василь Шарапан, Осип
Грега, Василь Пристайко,
Іван Горбачук, інж. Ми-
хайло Сніпак, Надя А.
Ляківська.

Богдан Мороз висту-
пив із закликом до при-
сутніх підписувати приго-
товлені листи на заклі, ске-
ровані на адресу Прези-
дента України Леоніда
Кучми в справі визнання
ОУН — УПА, як борців
за незалежну Україну в
Другій світовій війні. За-
вершуючи молитву на
святі провів о. Максим
Ковбасок, ЧСВВ, парох
церкви Св. Івана Хресте-
вця в Кенмор-Тонаванда,
Н. Й. Урочисто традицій-
но імпрезу Покрови закін-
чено національним славе-
нем. — Ще не вмерла

На маргінесі цього до-
пису слід ще відтотувати
склад цьогогоричного
Святоточного комітету, який
трудились, щоб імпреза бу-
ла вдалою. Комітет був
згуртований: голова —
м-р. Христия Була-Мороз,
мис-голови — Михайло
Юрків і м-р. Надя А. Ля-
ківська, секретар — Ми-
хайло Барницький, рефе-
рент прес. інформації — ди-
ректор Павло Бандирів-
ський і інж. Еміль Банди-
рівський, референти про-
грами свята — Василь При-
стайко, Юрій Бойченко і
Степан Горганок — стар-
ший, фінансові референти
— Дмитро Пітголай, Іван
Горбачук і Гала Турки;
організаційні референти
— Степан Горганок, Осип
Грега і Іван Коман, госпо-
дарчі референти — Ми-
хайло Сташків, Федір Па-
шів і Роман Фелік. Вільні
члєни — Богдан Мороз,
інж. Михайло Сніпак,
Ігор Мороз, Дмитро Бара-
нський і Богдан Коваль-
чук.

Декоративно сцени і
козозини візерунок на
гарній святоточній Про-
грамі виконав Василь
Пристайко, а технічне спо-
рядження на кожному іотері
до її фотодуку признач-
дзійшій Гала Турки.

Пресова Служба
ОУДФ в Баффало, Н.Й.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 2-го жовтня ц. р. відійшла у вічність
наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

ОЛЬГА КОБАСА

Складаємо молитву подяку нашому пароху о. Іосифові
Мартинюку за відрок Панахиди, св. Літургії, запечатовану
гробу, та за прощальні слова. На центарі за прашальні слова
Іванові Васирі. Особлива подяка хористам: Тарасові Галу-
ці, Романові Гаришину, Богданові Жаревському, Ірині Бой-
ко, Анні Спотівській, Галі Стіві, Галі Верешко, та родинам Василю і
Ремчукам. Складаємо ширшу подяку рідним, приятелям та знайо-
мим, які у хвилині нашого горя висловили свої співчуття та
старалися обласкати нас біл. Складаємо окрему подяку Ма-
рії Фелік, Галі Стіві, Зіні Північ, Галі Верешко, і Маргариті Бун-
чик, що своїм щирим співчуттям до поміняли трізни. Усім,
що в пам'ять покійної прислали листи, і зложили свої по-
жертви на Служби Божі та інші цілі.

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:
Іван і Рона Васирюк, Микола і Катерина Ремчук, Марія
Фелік, Саган і Іванна Пестровські, Розалія Лучин, Мисро-
сław Молдован, Галі і Андрія Стіві, Іосиф і Марія Білинські,
Софія Наваро, Марія Архотин, Іосиф Архотин, Еміль Валов-
ський, Іосиф і Маргарита Яніс, Іосиф і Марія Юрковські,
Іван і Марія Віт, Галина і Стефанія Стівенко, Іван і Анна Ло-
біа, Према Діаконов, Марія Кіс, Марія Басис, Стефан
Діаконов, Анна Фелік, Ярослав і Марія Кіска, родина Вен-
чик і Мисрослав, Апостолство Молитви і УНС Відділ 261.
Разом — \$270.00.

НА ІНШІ ЦІЛІ:
по 200 дол. Олександр Кобаса;
по 50 дол. Іосиф Кобаса, Зенко Кобаса, Іванка Ді Наві, д-р
Іван Кудрик;
35 дол. Альберт Джордан;
30 дол. Ілько Коліман;
по 25 дол. Іван Васирюк, Гариш Максимовський;
по 20 дол. Зіна Північ, Антон Командир, Софія Кучера,
Олександр Зупко, Теодор Шатніський, Богдан Ка-
занівський, Лєся Па-Джон, Розалія Лучин, Ге-
лєн Лягман;
по 10 дол. Андрій Сташків, Лонгін Саймон, Мисрослав
Молдован, Еміль Валовський, Ярослав Кіска,
Марія Фелік, Марія Білинська, Микола Рем-
чук, Михайло Сніпак, Іван Бейсик, Роман Гари-
ш, Іван Лобіа;
по 5 дол. Ольга Гринів, Соня Манашко.

\$855.00 Розподілено: На монастир в Говшеві 400 дол., на 3
радіопрограми у Філадельфії і телепрограму 400 дол., интер-
нет в Донецькій області 55 дол. Додатково переслали і призна-
чили на радіопрограми: 30 дол. Галина Верешко, Розалія
Батут, 25 дол. Катерин Зіньків, Галина Верешко, 20 дол. Тася
Желем, 10 дол. Марія Кузів, на телепрограму: 25 дол. Василь
Сорока, Літературну Україну: 25 дол. інж. Микола Ромаш,
Чорнобіл; 25 дол. Дарія Сінора. Всіх пожертв 1,310 дол.00

ЧОЛОВІК З ДІТЯМИ

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ

Просимо про щедри датки для інвалідів і потребуючих допомоги колишніх воєнків останніх
змагань за державність в Україні. Датки проситься пересилати на адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center,
700 Cedar Road, Rm-122A, Jenkintown, PA 19046

